

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

No. 17.

Parkland, Washington, 28de April 1899.

9de Aarg.

Hoimod og Hdmaghet.

(Udtrækt af det 100ste Hæft af "Det. Sæter".)

Det gjælder for Guds Børn om ret at se, hvor affuellet Hoimodet er. "Gud haar de hoffærdige imod," siger Herrens Ord (1. Pet. 5, 5), og det forfatter med at sige: "men de udmagte giver han Raade." Vi ser her, hvad Herrens dommer om Hoimodet og om Hdmaghet.

Hoimodet kommer fra Satan selv. Det var med denne Hælfelse, han kom til vore første Forældre og bragte Synd og Glemthighed over dem. Over Gang Hoimodet, det hævner Gud under alle Stillelser, stiller Hovedet frem, skulle vi se Djævelens Merke paa det. Hoimods Sindet smager godt for vor gamle, forberede Natur, men hvilken Forstyrrelse af Hjertesredet bringer den ikke over os.

Quod det stammer fra Djævelen, kan aldrig gjøre Mennesker lykkelige. Derfor blev det lagt hen til os i vor Taal, at forlænge Djævelen og alle hans Gjerninger og alle hans Væsen, thi hvor dette Væsen raader, er Herren lukket ude og dermed Hjertets Dulle spildt. Den, der lukker Hoimodet ind i sit Hjerte, gjør Djævelen en Tjeneste og bedrøger sig selv.

Hoimodet er det, som stiller Mennesker, ogsaa Guds Børn, i Tvebragt og Nid; det hindrer Tilgivelse i at blive givet og modtaget; det bringer de hævende Ord frem og holder de milde tilbagemag. Ja, hvem kan maale det Dab af Glemthighed, som Djævelen bringer over Mennesker ved at puste Hoimods Sindet op i dem. Dette Hoimod er bleven som en Del af selve Mennesket.

Under mange Forklædninger kommer det frem, ligesom han, fra hvem det stammer, antager Sikkelse som en Lysets Gæst. Derfor det stormobige Sind altid vilke sig uden Tilskrivning, vilde det ikke være som forlig, selv om vi havde meget lettere ved at se og demme det hos andre end hos os selv. Det er noget forlorent maadigt over Hoimodet, noget ligesom karaktersjæft og bestemt, der i høj Grad klæber vor gamle Natur. Hvor Barnet kan saa han Hønt et Raad, have vi ikke svært ved at anerkende det og give det Bærret. Men, Forklædningen skal

trives af Hoimodet, saa at vi se Djævelen haende bagved tilfide med af den Glemthighed, han dermed vil fore os ind i.

Djævelen vil ikke blot gjøre Mennesker colgt ulyttelige, men han vil ogsaa gjøre dem elendige her i Verden, om han har Lov at raade med dem. Et Hattels, hoimodigt Menneskehjerte kan aldrig være lyttelig; det er man jo tum, naar man er i den rette Stilling, man er bestemt til; tan i den er det Hulle for Sindet. Men nu er der ingen Stilling, der i den Grad strider mod Menneskets Bestemmelse som at være faldt med Hoimod. Derfor maa nødvendig en høj Hælfelse være over et saadant Menneske, og den viger kun i de Nidhille, da et af de Raad, det holte Sind satte sig, er naact. Men det er kun en kort Standsning. Beskandig gaar det fremad til ny Strid, hvor Raadet er at saa sin egen Vilje og taale alt det tilfide, som haar i Verden.

"De udmagte giver Gud Raade", Hdmaghet har Guds Besked om sig, fordi det er den Hjertesikling, Gud selv har bestemt sine Standsninger til. De skulde han Liv, Raade og alle Ting; det er hans stærke Haand, som holder dem i Lid; de have Intet, som ikke er hans, de er afhængige af ham i alle Ting. Det er hans Kjærlighed, som gav dem alt, og som vilde sig saa dybt ned til Stovet, at han sendte sin egen Son, Herlighedens Herre, til at bære Stovets Klædning, lide Stovets Raar, bære al Synd og taale al Glemthighed af de Sten-Standsninger, han vilde løse fra Stovets Raar til at kunne vaa helere end Drævinger, Jelt op i Guds colge solige Himmel. Er det underligt, at Gud haar de hoffærdige imod, og at det er de udmagte, Gud giver Raade?

Naar han et frelst Stovets Barn ser paa sig selv, paa al sin Synd og Besmittelse og maa sige med David (S. 40, 3): "Han drog mig op af en drensende Grav, af det skidne Dab", hvor han da dets Blods blive uden der, hvor de udmagte staa med Rousang, med forandret Tal, der vel lyder som sold, saa fattig for det Hjerte, hvorfra den opstiger, men dog kommer fra den rette Rousangsbald, naar op til Guds Trone og bliver hørt.

Lige saa vist, som det hoimodige

Sind under alle Stillelser stammer fra Djævelen, ligesaa vist er Hdmaghet Herrens lide Væsen. "Haa fornædte sig selv og blev liddig indtil Døden, ja Korsets Dab." (Jil. 2, 8) Var hans Liv, fra Verlehen til Døden, alle Dag for Dag den dybeste Fornædelse. Hvor dybt den var, fornaar ingen af os at se, fordi vi hverken have Dine til at se helt ned op, hvorfra han kom, eller Gvne til at fatte, hvor dybt han steg ned. Der maa vi sige med Salmens Ord (139, 6): "Saadant at forstaa er mig for underligt; det er for højt, jeg kan ikke naa det." Men saa meget fatte vi dog deraf, at naar Herren lader det sig til os i sit Ord, at det samme Sind skal være i os, som var i ham, saa lyder det til os et kraftigt: Jelt dig længer ned. Jo mere vi lulle op for ham, der vil ind til os, og lade ham blive vor Bille og vor Sind, desto mere vilde vi udmagte Mennesker, som han, der var fagtmobig og udmag af Hjertet.

Den hoimodige lukker Djævelen ind og Jesus ud; den udmagte lukker Djævelen ud og Jesus ind.

Jæsbibelen.

[O. K.]

1 Mos. 42. Josef prøver sine Brøder. Deres Samvittighed haar dem, fordi de havde gjort lide med Broderen: "Vi forstodde sandelig dette paa vor Broder, da vi saa hans Sjæls Angest. Det han bad os, og vi vilde ikke høre; derfor kommer denne Angest over os." Og Ruden bedrøder de andre og siger: "Talte jeg det ikke til eder, der jeg sagde: Spæder ikke med Drengen! Og I hørte ikke, og se, hans Blod udtrettes ogsaa." De vidste ikke, at Josef forstod det; thi Tolken talte mellem dem. Men han vendte sig fra dem og græd. Hvilken rarende Scene!

Og saa den gamle Josef Ord ved Haderretningen om alle de underlige Omvendelser: "I bære mig mine Børn", siger han. "Josef er ikke til, og Simeon er ikke til, og Benjamin vil I tage her; det gaar altsammen over mig." Samvittigheds B. 28: "de kalde I for mine børn haar med Sorg i Støvet." Hvilken Smerte i det gamle Haderhjerte udtrykker alle disse Ord!

Det er, som om det vilde briste af Sorg. Vi, hvad sit ikke den fromme Jakob af glemtheden, forand han sit Indgaa til den evige Sabbatshulle. Med en lidet han tilbøds med sine Brøder, Abraham og Jaf, — nu har han for længe siden udstridt hammen her; nu er al Sorg og Smerte over. Ja giv ogsaa vi var der, og Gud hjælpe os at tomme bid! Det er dog blot en stakket Tid, vi har at vandre her, selv om Dagens synes lange og onde. Det er nok nødvendig for os, at vi bliver prøvet. Vi trænger til at komme til Gertjæbelle af, hvorledes vi har forholdt os mod vor himmelske Josef, vor Herre og Trefter; mod ham, vor Broder, har vi nok frubet altfor meget. Men ogsaa han vil være os naadig, som Josef var med sine Brøder; dog tiltrænges der ofte en stor Probe og Ned, forand vi kommer til en ret Gertjæbelle; og vi tiltrænges Korjet, forat vort Hjerte kan være sundertant og holdes i Hdmaghet. Alene paa den Raade kan vi blive trofede og velsignet.

1 Mos. 44. Her har vi Judas Bon om at saa være Slave i sin Broder Benjamin Sted. Hvor bevæget er ikke denne Tale, og hvilket Jubel gleder den ikke i hele Situationen! "Hans (Jaderens) Sjæl er bunden til Drengens Sjæl," siger Judas. Hvilken Ned, som har travet det tange Offer af Jaderen, at han maatte lade Benjamin reise.

1 Mos. 46. Josef giver sig tilkjende. Efterat have prøvet dem, saa anbeholder han sig nu for dem. Vi ser, hvor bevæget han er; "han udgav sin Røst i Graad, og Egypterne hørte det, og Faraos Hus hørte det." Det er ikke, fordi han vil have sig paa Brøderne, at han prøver dem. Se, hvorledes han henfører det til Guds Styrelse, at han blev solgt til Egypten; og viselig, Guds Styrelse var det, og det stede med hans tilladende Bille, omend han ikke havde Behag i deres onde Gjerning. "Han taaler, at de synder, sætter deres Synd Gvanser og styrer Sagens Udfald haledes, at alting maa tjene dem til gode, som effter ham."

Den sande tristhed har ikke blot Dab — den har Intet Hælfelse; thi den er trofald, som gav Forjættelsen. (Eft. 10, 23).

En ung Pige's Historie.

[K 3.]

(Fortsættelse.)

Ottende Kapitel.

Da Thea næsten var drukket, traadte Oberst Bärenschild ind. Det var en høj, for Mand; hans Øndren vare sammentrunkne, han var meget rød i hovedet og saa ud, som om han ikke kunde saa Pust. Med bestige Stridt gik han op og ned ad Gulvet.

"Der træffer et Ilde op", bemærkede Lieutenant Due, idet han pegede paa den klare Himmel, som det ikke saa truende ud.

Obersten vedblev at marchere; hvergang han kom til Bordet, hvor jeg stod, vendte han om, efter først at have tilkæstet mig et udfordrende Blik. Til sidst troede jeg, at det var et opfordrende Blik og spurgte:

"Maaske Obersten ønsker Deres The Kjenket?"

Han flansede og adordnede: "Mamsel, hvad er det nu De hedder, jeg vil engang for alle sige Dem, at jeg aldrig drifter The, og at det i det Hele er min Silt, naar jeg vil have Noget, selv at forlange det"

Taarerne traadte mig i Øinene, jeg kunne neppe holde dem tilbage.

"Bjørnen er ikke det værste Indbild", hvilede Lieutenant Due venligt; jeg lod imidlertid, som om jeg ikke hørte det, da hans fortrolige Tone fornermede mig.

Obersten luffede alle Vinduerne op.

"Hjære Bärenschild, jeg kan ikke tale den Træk."

"Hvorfor kan du ikke tale den? fordi din Natur er i Bund og Grund udelagt ved Nattevaaagen og bestandige Forsigtigheder; aldrig kan man have en Aften i Fred og Ro."

"Tværtilmod, lidt Selskabelighed gjør mig godt, men med Nattevaaagen har du Ret, hvorfor blide de Fremmede her saalange; det er alene Amalias Skyld, som altid vil, at der skal handes"

"O, Hjære, lille Papa, du fortænkter mig bestemt dog ikke det."

"Nei vist ikke min søde Pige, naar det dog er Fremmede aligevel." Han insede hende og gik betændelig for midt bort.

"Jeg kan ikke forstaa, min Hjære Amalia, hvor du fandt dig i at leve saa lavvælt, som du dog maatte, for din Fader og jeg bleve gifte. Har du gaaet glemmt den Tid?"

"Nei, Mama, du har talt for ofte derom, til at jeg kunde glemme den. Dengang var jeg et Barn, dog husker jeg godt, at vi havde det mindre rigeligt Kjønt i enkelte Retninger mere bedageligt."

"Lad os afbryde denne Samtale. Der er Bogen, Mamsel Staal, hvori De skal læse høit, Side halvserds, det nederste Stykke."

"Det vil blive en smagfuld Forelæsning", lo hendes Broder, "saaledes at begynde midt inde i en Bog, man ikke kender"

"Vil De ikke læse lidt hurtigere."

"Hvor vil du hen, søde Amalia, jeg vilde netop bede Mamsellen at læse langsommere."

"Hvem der vil bygge sit Hus efter hver Mand's Sind, saar det Kjønt til at staa", bemærkede Lieutenant; "finder De ikke, Mamsel Staal, at dette er en ualmindelig enig Familie?"

Jeg var grændseløs uhyggelig tilmode.

"Er det Deres Arbejde?" afbrød Amalia, efter en halv Times Forløb, min Læsning, "har De selv broderet dette?"

"Ja."

"Det var jo rart! saa kan de maaske sy denne Chemisette færdig som jeg ingenvegne kommer med; den skal paa i morgen."

Hun tog, uden ringeste Hensyn, Bogen fra mig, rakte mig sit Arbejde og begyndte selv at læse høit.

Al, det var vanskeligt at vedligeholde en ydre Fatning, at holde Taarerne tilbage, at holde Mødet nogenlunde oppe.

"Undertiden spiser De med os, undertiden paa Deres Barrelse, som det kan falde sig," sagde Oberstinden ved Middagsbordet.

Amalia havde sat mig strengt Arbejde for; jeg maatte stynde mig meget, hvis Chemisetten skulde blive færdig; alligevel forstærkede hun mig for de ubetydeligste Ting.

Om Eftermiddagen loffede jeg den lille Louise i Curum og talde høit til hende; hun hørte mildt og artigt paa mig, men trak sig strax tilbage med en kold Mine, da Søsteren traadte ind. — Det gjorde ondt i Hjertet; jeg længtes efter Aftenen, for uset og uhort at kunne græde.

Det var en lagg sørgelig Dag, den første Dag, men omfider sit den dog en Ende, som selv den længste og sørgeligste Dag altid saar det.

Niende Kapitel.

Tredie Dagen efter min Ankomst, som jeg sad og læste høit, kom Tjeneren med et Brev til mig. Jeg foreglemte aldeles Ceremoniellet i min Glæde og Sindsbevægelse, lagde Bogen paa Bordet og løb efter et Rygtigt: "undskyld", ind i vor lille Stue med min Stak. Det var fra Minna.

"Moder er bedre, Marie, det skal være det første, dit Die falder paa, thi det ligger dig dog mest paa Sinde, hun er bedre trods Al. Igaar var hun oppe, sad ved Vinduet i Solen og ventede paa dig, men du kom ikke; hvorfor kom du ikke, Marie? jeg stod vist tyve Gange i Døren og saa ned ad Gaden, og naar jeg kom ind, spurgte Moder: er hun der? og jeg maatte altid sige nei. — Læst, vi skulle allerede reise imorgen. Dater Karl var her igaar; han var meget berøget. Strax da han saa mig, tog han mig i sine Arme og trykkede mig til sit Bryst, men slap mig pludseligt, som

om han fortrød sin Venlighed. Langsomt gik han hen til Moders Seng og stod taust foran hende; hun rakte ham sin Haand og smilede høitlig gennem Taarerne; et Dieblit holdt han den i sin, hvorpaa han llede ind i Dagligstuen, læste sig ned paa Sofaen og hullede voldsomt og længe. Jeg havde saa inderlig ondt af ham, men vidste slet ikke, hvorledes jeg skulde trøste ham; omfider reiste han sig dog op og gik rolig ind til Moder. Han talde derpaa om Sygdommen, Reisen, Bogen, vore Foreberedelser, paa den mest forekommende Maade, men ikke et Ord om Fortiden; jeg havde holdt mere af, at han havde fremsaldt en Fortælling; ogsaa var han lidt fæmmed i sin Høflighed, men det vil nok gaa over med Tiden, det er jeg vis paa, o havde vi blot dig, da vilde Al snart blive godt.

Det er saa besynderligt at skrive til dig, Marie, saa lidt tilfredsstillende mod en Samtale, og dog vil det snart blive den første Glæde for os at skrive og modtage Brev. Du ved ikke, Søster, hvor jeg savner dig, hvor pinligt Synet af din tomme Seng og din tomme Stol berører mig. Tusinde Gange om Dagen vil jeg tale til Dig, se paa dig, spørge dig tilraads, jeg forekommer mig saa ufuldstændig, som om jeg kun var et halvt Menneske, og Moder — dog hun har fordundt mig at skrive om sig. Skynd dig, Marie, tag Hat og Shawl paa, il ud til os, spild ikke et Dieblit, hast, det er den sidste Dag.

Minna.

De høitlige Ord hudsede mit nedtrykte Sind; se dem igjen, det var saa høitlig en Udflugt, at jeg ikke grublede over, at det kun var et Dieblit og for sidste Gang i lang Tid. — Dog, vilde man tillade mig at gaa strax, jeg dovede ikke at haabe det.

"Jeg maa bede om Forladelse for min pludselige Bortgang, maaske det kan undskyldes mig lidt, at Brevet indeholdt Efterretninger om en kjær Egg."

"Jeg skal ikke negte, min Gode, at Deres Opførelse, mildest talt, var høit upassende."

Hun saa saa streng og kold ud, trods den blide, rolige Stemme, at alt Mødet sorgte mig.

"Jeg har en Ven, Fru Oberstinde, maa jeg besøge mine Slægtninge idag?"

"Al! De er en af dem", jeg kan ikke beskrive det opirrende Eftertryk, hun lagde paa Ordet dem; "jeg har havt flere Mamseller, der altid have villet være paa Farten, men det bliver der Intet af her, jeg siger det en Gang for alle."

"For Fremtiden skal jeg altid blive hjemme; min Familie reiser imorgen, jeg ønsker blot at sige dem Farvel."

"De siger Dem selv imod, min Gode, for talde De om Sygdom, nu om Reiser; vil man overtænde Sandheden, maa man dog idetmindste have en Smule Dufommelse."

Blødet brændte i mine Kinder, mit Hjerte slog voldsomt; jeg sølte næsten Qad mod hende.

"Min Moder skal netop reise for sin Helbred, — negt mig ikke at gaa."

"Paaskud er lette at finde; dog reiser hun bort, imorgen kommer hun hjem."

Hun saa paa mig med den uovervindeligste Mistillid i sine Øiner.

"Jeg tør gjøre min Gd paa, at hun taler Sandhed: prøv paa at tro hende, Helene."

Jagen har været saa godtroende som jeg, Frederik, det er egentlig en Karakterfeil hos mig, men Bedrag sader Mistillid, dog for denne ene Gang kan De gaa, naar vi have drukket The."

"Al, da er det saa sent, og jeg tør ikke gaa ene i Mørke."

"Lad Tjeneren følge hende, Helene."

Hvilken urimelig Tale, Frederik, som om Tjeneren ill havde Kudet at bestille."

"Nu, saa vil jeg selv følge Dem; dog jeg tror, De er ligesaa bange for mig som for Mørket; det har De sandelig ingen Grund til."

"Jeg talter meget, men jeg vilde saa gjerne gaa snart, medens De spise til Middag maaske?"

"Hvem skal saa lave Kaffeen?"

Jeg saa høitlig paa Amalia, men hun slog ikke Øinene op fra sin gule Lidgarnspose.

"Lise Stuepige", svarede Lieutenanten efter en liden Pause, "kan jo lave Kaffeen, saa bliver den idetmindste mere velsmagende end den, Amalia undertiden har opvartet med, thi den har enten været tynd eller kold eller grumset."

Oberstinden lo, Amalia bed sig i Læben.

"Tør jeg gaa?"

"Javisst, javist, men det vil være meget længe og bære paa Deres Opførelse, om De saar Tilladelse til at gaa igjen; jeg har Overhæng, og det nytter Dem til aldeles Intet."

Endelig var Amalia færdig paa, det havde været en sand Prøve for min Taalmodighed at hjælpe; dog nu var det overhaaret, jeg var min egen og kunde gaa.

"Kjender De de gammelbogs Silkepunge, Mamsel Staal?" spurgte Amalie.

Jeg kjendte dem godt, Bedstemoders grønne Pung var til endnu; den havde en egen Veffemmelse; i den blev det lille Beløb gjenet, som Moder lagde hen af sine saa Indtagter til dem, der havde endnu færre; den indeholdt Guleus Skjær. Jeg svarede bejaende.

"Vil De da kjøbe grøn Silke til en og endelig ikke blive for lange borte; jeg skal have den færdig til imorgen."

(Vætt.)

A. Fangsrud,

Handler med alt Slags serst og saltet Kjød.

Kjøber Quder for Kontant.

Parfland . . . . . Wash.

Fra Smokestack-Byen.

Dr. Redaktør!

Det hænder vel som det er, at jeg faar Breve fra Osten med Forebyggelser om forskellige Forholde her paa Kysten, baade med Hensyn til det økonomiske og det helselige.

Da det nu ogsaa ser ud til, at der i den nærmeste Fremtid vil blive en betydelig Emigration til Kysten, skal jeg med Redaktørens Tilladelse gennem Deres Spalter give nogle Oplysninger, som muligens kan blive en og anden af dem, som kommer hid, til lidt Billeddning.

Disse nogen har tænkt sig til et bestemt Sted, saa vilde jeg raade Bedkommende til at henvende sig til den af vore Præster, som maatte være der. Han kunde da baade før og efter Ankomsten være den reisende til Kytte og Tjeneste paa forskellige Maader. Vore Præsters Adresse herude finder man i Herald.

Før de fleste gjælder det først og fremst om at saa vide noget om de materielle Forholde, om der er nogen Ud- sigt til, at de ved Flytning hid ud kunde forbedre sine økonomiske Raar.

Egne ind til det sidste Kar vilde jeg have raadet alle, som paa nogen Maade kunde klare sig i Osten, til at blive der. Anderledes bliver det sig nu. Stulde der være nogen Tid, da man med Haab om nogen materiel Fordel kunde reise til Kysten, saa maatte det være nu. Reisen er jo før det første forholdsvist billig og bliver vel endnu billigere. Der er nu paa de fleste Steder mere Arbejde end Folk. Dagelønnen har ogsaa gaaet betydelig op, og der er nu af Ud- sigt til, at Kysten gaar en blomst- ringstid imøde. Ikke alene de rige, naturlige Guldgruber her synes nu at skulle blive udnyttede, men Kysten, og da, efter hvad jeg kan se, særlig Puget Sound, synes at skulle blive et Centrum for en Verdenshandel. Handelen paa Kysten mod Syd og mest mod Nord med Alaska vil hjælpe en hel Del dertil. Men mest vil dog Handelen med Kysten og de nye Ogrupper, som Amerika er kommen i Besiddelse af, fremskynde en Verdenshandel, hvis Vel- lysige Naturskønde Lode synes at skulle blive lagt over Puget Sound. Vi kan sige, at vi har 5 transkontinentale Ba- ner, som munder ud ved Puget Sound nu, og der vil komme flere. Og hver af disse Baner holder nu paa at ruste sig til den forventede Handelsstrømme og Omsetning. Store nye Dampskibs- linjer er allerede oprettede, og flere kom- mer. Det vil ganske sikkert tage en en Tid, før Bjerne herude bliver saa store som Bjerne paa Atlanterhavets- kysten; men at de vil blive det, detom har jeg ingen Tvil, hvis Verden bliver saaaende endnu nogle Aarhundreder. Saameget om Forholdene i Almindel- lighed.

Jeg skal nu skrive nogle Ord om de Steder, hvor jeg har mit Arbeidsfeldt. Everett er en By paa omtrent 5000

Indbyggere og er hende 8 Kar gam- mel. Den har en god Byggeplads og en ureddanlig Hjem Velkommenhed. By- en er bygget paa en Hals, der strækker sig mod Nord og Syd i lidt vestlig Retning mellem Puget Sound og Eno- homish-Elven. Halsen hæver sig til en Hvide af omtrent 100 Fod, er om- kring 5 Mil lang og 1-2 Mil i Bredde. Fra den høieste Røg skræner den jævnt mod Elven og lidt brattere mod Soen. Udenfor og langsmed Byen har vi da Puget Sound med Holmer og Der omtrent som i en nord- liggende. Fra de høieste liggende Steder i Byen har man en vid Ud- sigt til alle Kanter. Omkring 120 Mil mod Syd kan man klart se det 15,000 Fod høje Mount Tacoma. Ikke fjernt fra langt mod Vest ligger den meget lavere Bjeld- skade, som gaar under Navnet "de olympiske Bjelde." Omtrent 70 Mil mod Nord er det 10-11,000 Fod høje Mount Baker og mod Ost den lange, talte Cascadebjerg, omtrent 50 Mil i Afstand og op til 7000 Fod høi. Det var om dette Landskab, at en reisende sagde: "Jeg har set det solrige Italien de berømte Alper og de delikate Steder i Norge; men noget saa Høit, har jeg ikke set."

Med Hensyn til Everett som Hjem- sted for en mindre bemidlet Familie, der vilde komme til Kysten for at bo, kan jeg nu give denne By den bedste anbefaling. Og jeg tror, at Tiden netop nu er inde for den, som vilde hvide sig en Lot til Byggeplads og op- føre sig et lidet Hus, til at gøre det. Hjør var Brien paa Lotter her paa det laveste. Den holder nu paa at gaa op. Men man kan endnu saa Lotter her med god Velkommenhed for omkring \$100. Størrelsen er 25X120. Her er Arbejde baade Vinter og Sommer paa Sagsmaerne eller paa en af Fa- brikkerne her i Byen. Men det bedste for en ubemidlet Familie er det, at der er Havnegang for omtrent saa mange Hjør, som man kunde passe, i Udlandet af Børn. Hjørerne, siges der, kan tage sig selv Foden med Undtagelse af om- trent tre Maanedre af Aaret. For den, som forstær sig paa Siabi, vilde Everett ogsaa være udfordrig, da hele store Strækninger i og omkring Byen er ligesom tilføjet med Hvidkalk.

Før dem, som vilde besætte sig ude- luffende med Farming er der store Strækninger af Land omkring Arling- ton og Dezent 20 Mil fra Everett. Det blev fortalt mig som paalideligt, at der langsmed "North Fort" nogle Mil fra Arlington findes noget af det bedste "Bottomland", man kan ønske sig og andet godt Agerbrugeland til meget rimelige Priser. Der er Blads der, med det fortalt mig, for en Koloni, saa at man ganske snart kunde saa baade Skole og Kirke der. Dette til Overdel for dem, som maatte tænke paa at komme til Kysten for at besætte sig her.

Før alle kristeligstinde Familier er

det, og for alle andre burde det dog være det vigtigste, at man kunde komme til et Sted, hvor der er iustberste Kirker og Renlighed. Og nu er nu ogsaa endelig kommen saalangt herude, at vi kan hvide vore Troeskæler fra Osten et lykkeligt Hjem omtrent hvorforhelst de kommer her ved Puget Sound og læn- gere nedover Kysten.

Før dem, som gjerne vilde finde et mildt behageligt Kilmot baade Vinter og Sommer og har Byen, som de vil saa en kristelig Opdragelse for, har jeg intet bedre Sted at anbefale end Parkland. Der kan Børnene saa be- gynde at gaa paa Skolen i Børneafde- lingen og blive undervist i Religion baade paa Engelsk og Krest og desforu- den saa lære de almindelige Skolefag til Konfirmationsalderen. Senere kan de fortsætte i den høiere Skole og blive uddannet til en bestemt Udf- ylling.

J kunne forbindele vil jeg ogsaa tillade mig at anbefale vort lille Rit- teblad, Herald, særlig for dem, som er lidt interesseret i Vestkysten. Redaktø- ren har efter min Mening forstærket at gøre et meget Høitintet Udvalg af godt, opbyggeligt Læselser paa samme Tid, som Bladet indeholder en ikke lid- den Del helselige Nyheder og andre Be- retninger fra den vidstrakte Vestkyst. Da Bladet paagrand af den lave Abonnentspris, 50 Cents om Aaret, end- nu neppe bærer sig, saa vilde man gje- re baade os herude og sig selv en Tje- neste ved at gøre lidt for det Udbræ- dele.

Med Hilsen til Væjrens.
J. Blaklan.

Det nærliggende "Clearance Sale" fore- gaar nu i Tronmalds Dry Goods Store, 1107 Tacoma Ave. Godtjob paa Drugoods, Umberto, Ladies Capes samt Vegetol af forskellige Slags, Bil- leddrammer, Kommetorflader, osv. Be- nyt Anledningen.

Abonner paa "Pacific Herald" 50c pr. Aar.

Gedes bemærket.

Benge til Sjældens Afbetaling ind- sendes til underlegede. Alle andre Pengesager, som til Børnehjem og lig., sendes til Pacific Luth University Ass'n, Parkland, Wn., og tviteres for af Dr. G. Verum. J. Blaklan, Everett, Wn.

Bøger tilsalgs.

Synodens Salmebog, I Skind- bind 8 65
 " " med rødt Snit og forgyldt Kors og Kalk 1 00
 " " med rødt Snit og Al- bumsspånne 1 75
 Synodens nye, engelske Hymnbog, baade Tekst og Musik 75
 Norske og engelske Bibel- historier 25
 Katekismer 15
 Jøssendals Billed ABC 15
 Synodalberetninger, Paci- fik Distrikt 25
 Ny Testamenter 25
 Spar Tid og send til os efter disse Bøger.
 Adresse:
 Pacific Luth. University Ass'n
 Parkland, Wn.

Tag vare paa eders Oine

J. Salmson,
 Oinene undersøges efter alle Videnska- ligsamfundets Opløst.
 lens Regler.
 920 Pacific Ave., Tacoma, Wn.

Mt. Tacoma Route

Tacoma & Columbia River Ry.
 TIME CARD. Effective Dec 19, 1898.

Leave Lake Park. (Spanaway)	Leave Tacoma 17th Jeff Ave
7:00 A. M.	7:30 A. M.
11:00 A. M.	3:30 P. M.
6:00 P. M.	6:30 P. M.
SUNDAYS:	
7:00	10:30
6:00	6:30

*Daily except Sunday.
 The 7:30 A. M. train, daily except Sunday, connects at Lake Park with Stago Line carrying U. S. Mail for Benston, Glenis, Eatonville, Meta, Elbe, Ashford, Longsmire's Hot Springs and Mineral City, carrying freightpassengers and mail. For further particulars apply to

E. O. Erickson Agt. Parkland, Wn. E. G. Dorr, G. F. & P. A. Tacoma, Wn.

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

Udkommer hver
FREDAG.

E. BERRUM, Redaktør.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar ..... 50 Cts
Seks Maanedes ..... 25 Cts
Til Europa pr. Aar ..... 75 Cts

Adresse: **PARKLAND, WASH.**

Merke:

All vedrørende Bladet sendes til "Pacific Herald". Alle andre Forretningssager sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Penge bør helst sendes i Money Order, indsendt paa Parkland, Wash.

Bidrag til Indretningskommissionen og Grund-Extension bør sendes til Dr. J. L. Rynning, Fern Hill, Wash., Kasserer for Pac. Distrikt.

Alle skulle øre Sønnen, havesom de øre Faderen. Joh. 5, 21.

Sidste Mandag aften tog vi del i Sørensen's Budsfab, af Prof. W. M. A. Petersen, Lærer ved det hollandske teologiske Seminar i Rotterdam, Minn., Lørdag den 2de ds, aften ved Døden berøstede af Lungelidelse. Da han var sig blot en Uge, som Dødsbudskabet ligesaa uventet, som det var smerteligt. For vor Samfund var hans Dødsang et i sig selv meget stort Tab, thi i ham mistede det en af sine bedste og dygtigste Mænd.

Prof. Petersen blev født paa Ringeslet, Norge, den 2de November 1854 og var altsaa blot 44 Aar, da han fik Hjemsiden. I en meget ung Alder kom han med sine Forældre til Amerika, hvor de bosatte sig ved Painted Creek, Ia. Derhede blev han i 1880 Konfirmeret af afdøde Past. Hjort. Hesten samme Aar optoges han som Elev ved Luther College, hvorfra han i 1876 diplomeredes til det første Presteseminar i St. Louis. Derfra udelokkeredes han i 1878 og tiltraadte Høsten samme Aar sit Embede som Prest for St. Paul og Wood River Menigheder, Minn. I dette Kald forblev han, indtil han Ofter 1891 overtog den nyoprettede engelske Professorepost ved Luther Seminar. For to Aar siden ansøgte han Kirkeordet om et Aars Ferie med Stipendium for ved amerikanske og engelske Universiteter at søge en videre Uddannelse i Engelsk. Dette hans Andragende blev indvilget, og hele forrige Aar tilbragte han paa Studierejser i Amerika og Europa.

Bed Juletid kom han tilbage og hans mange Venner glædede sig med ham over, at han, beriget som han nu var baade med Kundskaber og Erfaring, med fornyet Kraft og Aegtsind kunde optage sit Arbejde ved Luther Seminar og forundes her at udføre et langt og vellykket Biste. Men Gud vilde det anderledes, og glad i Haabet om den Herlighed, som engang skal aabenbares paa Guds Børn, kaldtes Prof. Petersen hjem for at forvante Opfyldelsen af sin Højskole.

Som en, der i mange Aar havde den Glæde at kende ham nær, skal ogsaa vi saa være med at lægge en Mindetranse paa hans Grav.

Prof. Petersen var en hellig, edel Karakter. Dog han var det intet Dyblet eller fuldt Gudsfrugt. Han var en tro Bibelteolog, en egte Gammels lutheraner og et uforfærdet Sandheds-vidne — rigtig en af "Hjernerne i Jæret." Som Sen var han trofast og Gudslovs og Gudsord som saa. I den Deserende vil hans gamle Menighedslemmer især huse ham i taknemmelig Erindring.

En er hans Dogter afstillet, og med Tak til Gud for den Betsignelse, som han gjenarv ham lod tilflyde sin Kiste, og for det indsendte Gidsvel paa Dødsfab og Afskedsord i Arbejdet for Sjæles Frelse, som ved ham fattedes os, sig vi ham Farvel. Fred med hans Sjel, velsignet hans Mind!

Bocherre, som er Guldets Forsvarer og Guldloves Fader, har og troste hans Herte efterladt!

Det amerikanske Børn, som blir tilfødt af velot op uden Hjemsfab til Bibelen, berøres sin Fødselsret, siger "Youths Companion."

Et af de levende Blade i Connecticut sagde fornulig, at Bibelen burde afstb være, hvad den engang var: "Godehjortens, hvorpaa de amerikanske Børns Optragelse burde holle." Det er dog ikke blot de amerikanske Børn, som bør opdrages paa den Maade. Ingen Far eller Mor kan forsvarer at lade sine Børn vokse op uden at besørge dem i Guds Ord, og se de Forældre, som gjør det.

Dr. Whititt, President for Southern Baptist Theological Seminary, Louisville, Kentucky, har ved fornuligge Vellykket hævdet den Paastand, at Daab ved Reddyppele ikke var brugt blandt Baptisterne i England før efter 1641, og at Baptisterne "Fader" i de Norende Stater, Roger Williams, heller aldrig blev kaldt ved Reddyppele. Som dettelig kunde være, var det denne Paastand en Storm inden Samfundet, og Dr. Whititt maatte afstalle. Hout disse Folk, trods al sin formentet Mandelighed, intet forsig har gjort paa at modbevise ham; de beslattede simpelt hen ikke at undersøgte Anskalten, saa længe han forblev der.

Den berømte engelske Bibeleskabsmand, Prof. Thomas H. Hurley, lod, nattet han selv var en Agnostiker, sine Børn oplære i den kristne Tro. Han erkjendte og var villig til at indrømme, at der var intet, som saaledes kunde danne og forvalde Børnehjertet som Kristendommen. Derfor da han fandt det tjenligt at lade sine Børn undervise i dens Sandhed for at gjøre dem stillede for dette Liv alene, hvormegret mere Kulde da ikke vi, som besjænder Kristi Naam og tror et evigt Liv, beslutte os paa det.

"At være et Guds Barn er ikke det samme som at have en forbigaaende Afsortante paa Gud og Himlen. Det er en overfladig Norelse i vort Følelselin. Derfor dette var alt, da var det sandelig ingen Grund til at tale om "den trange Sei," og om de "saa, som finder den."

Kel, forat man skal kunne blive et Guds Barn, maas der se et fuldfærdig Brud med det gamle, et Brud med sig selv, Brud med Djævelen, et Brud med Verden. En helc Art, din Retning, dit Hjertesforhold maas det igjennem forandres."

(Prof. S. i Synod. Husp.)

De norsk-danske Baptisters Organ, "Bægteren" indeholdt fornulig en morselig Redaktionsartikel, hvori det blandt andet hedder:

"Som det kendt har der i længere Tid set ud, som om det muligt vilde blive vanskeligt om en kort Tid at erholde Bider i de gode gamle dansk-norske Oversættelser. Den nyere Oversættelse, der, som bekendt, skal forsvare Børnsdaaben, har truet med at tage Pladsen for de andre til Sorg og Grammeelse for mange sandhedsfjogende Sjæle."

Bladet formancer af den Grund sine Lesere til at forsøge sig Bider i den gamle Oversættelse, forend det blir forsent. Det siger videre, at det suler sig forvidset om, at "Guds Folk, som har Sandheden stær, vil gjøre sit til at udbræde Guds hvedbare Ord," og at det paahæller dem som en hellig Pligt at krampe og virke for den gamle Sandheds Udbredelse ogsaa paa denne Maade, og derved besjærme Bildefærlige og falsk Yrre, hvorefter sandant end udbrædes."

At Baptisterne begynder at bli ligsly, forandrer os ikke.

President Whititt maatte bort fra Southern Baptist Theological Seminary i Louisville, Kentucky, fordi han havde hævdet den Paastand, at Daab ved Reddyppele ikke blev brugt i England før efter 1641, og at Roger Williams heller aldrig blev kaldt ved Reddyppele. Som dettelig kunde være, var det denne Paastand en Storm inden Samfundet, og Dr. Whititt maatte afstalle. Hout disse Folk, trods al sin formentet Mandelighed, intet forsig har gjort paa at modbevise ham; de beslattede simpelt hen ikke at undersøgte Anskalten, saa længe han forblev der.

god Anledning til at dette ind i Bibelen sin falske Yrre om Daaben, som den gamle Oversættelse efter deres Mening gjør det. Derfor har den vatt "Sorg og Grammeelse for mange sandhedsfjogende Sjæle" blandt dem.

Rogle af den norske Kirkes bedste og lærdeste Mænd besørgede Oversættelsen, og den er vistnok saa usaglig efter Grundteksten, som det norske Sprog tillader. Derover er vi glade og takker Gud for dette mesterske Arbejde. Men ikke saa med Baptisterne. Deres Yrre om Daaben taaler ikke det fulde Paa, og at holde paa den gamle og mindre forrekte Bibelesoversættelse synes nu at være bleven et Livspørgsmaal blandt dem. Deres Snak om "sandhedsfjogende Sjæle" blir da heller intet andet end en tom Frase.

Ira Rom kommer der Underretning, fortæller "Standard", at den berømte Arkæolog Dr. Lanciani har opdaget Paulus's Grav og har fundet den Kirke, som glemmer hans Lig. Bladet tilføjer, at Dr. Lanciani er berjent som den højeste Autoritet med Hensyn til romerske Antikviteter, og at Traditionen angaaende Stedet, hvor Paulus blev begravet, taler for Rigtigheden af hans Antagelse.

(B. i Kirkeblende.)

I Mina har man nylig fundet en Stentavle, som skal være 1100 Aar gammel, og hvis Indskrift skal vise, at Kristendommen allerede i de ottende Aarhundrede var udbredt i Landet. Paa Tavlen staar der nemlig en Beretning om Stabetsen, Ufuldighedshanden og Synodsfalder samt om Kristi Kjøds-paatagelse, Død og Opstandelse. Indskriften skal endog give en Indholdsfortegnelse af det nye Testaments Bøger og en Fremstilling af de kristelige Grundsandheder.

(C. i Kirkeblende.)

Betalt for Herold.

W S Pedersen Cal Point	50
D O Hansen Silverton	50
Jens Paulsen Silverton	50
G Parked Roy	50
Mrs. J Oliver Douglas City	50
P P Sore Rostredie	1 00
Rev O E Solseth Balsaa	50
A P Stranden Sted	50
G H Hauge Albert Lee	75
Mrs V H Paulsen Velt	1 00
Armand Mathen Starbuck	65
T N Vonde Hurley	50
O O Skjerve Hanson	1 25
V Golden Egen	50
G M Petersen Farmer	1 00
A V Nelson Harmony	1 00
T Wilson Hatton	50
Mrs D Rittelsen Manchester	1 00
O Nelson Hillsdale	50
T Eilken Beloit	50
V Nelson Linnæus	50

E. Berum,
Asst. Red.

Kirke og Mission.

Gov. L. R. Shaw i Iowa er Superintendent for en Søndagskole i Des Moines.

Past. P. Borup har antaget Kaldelsen til Cura, Cal., og er allerede ankommet dertil.

Prof. A. Mikkelsen ved Normalstolen i Sioux Falls har atter været syg af La Grippe. Han er dog nu i Vebring.

Den ældste lutheriske Præst i Tjenesten er Past. Josef i Bayern. Han er 90 Aar gammel, men udfører alligevel alle sine Embedspligter.

Blandt Ritualisterne i den engelske Statskirke er der omtrent 1000 Præster, som staar færdig til at organisere et engelsk katolsk Samsfund og træde i Forbindelse med Romerkirken.

I et Pastoralbrev, som den katolske Biskop i Saksen udsendte for Paaske, formaner han sine Folk til at se op til Jomfru Maria som deres eneste Trost, Haab og Saligheds Kilde.

Methodisterne har ikke mindre end 20 Kirker og Bedehuse i Rom. Deres løstbæreste Kirke dersteds koster omtrent \$200,000. De angloue Tal synes høje, men det er, hvad en af vore Blytblade fortæller.

Kulturen har nu strakt sig endog til Jordan. En Dampbaad færet nu forbi det Sted, hvor en Gang Johannes, Kærdt Kamelhaar, døbte. Den vedligeholder en regelmæssig Passagertrafik fra Broen lige ved Jeriko til Syden af det døde Hav.

(D. I. Kirkebl.)

Methodistikkens Missionsstation ved Ringpo, Kina, sit fornyelig i Foræring af Juddygge dersteds et Buddhist Tempel og 22 Acres af det tiliggende Land. Det siges at være den første Begivenhed i sit Slags i Odningsmissionens Historie.

Past. M. Folk Gjertsen gjør i "Folkebladet" Augsburgs Venner opmærksom paa, at der af de 88000, som trænges iaar for Stolens Drift, staar endnu omtrent 8000 igjen. Efter hans Mening er det Stolen, som ogsaa holder de andre af Samsfundets Sjæremaal oppe "derfor, Brodre," siger han, "laar Ring om Stolen nu. Herren har begyndt at formilde Hjerterne og borttage det bitre Partisind, han har udsignet med Vækkelse i vore Menighe-

heder, og det er mit Haab, at naar Augsburg har ophørt at være et Tvistens Væde og faar arbejde i Stillehed og Fred for Guds Rige blandt vort Folk, vil det herester kunne udrette endnu mere for Guds Liv blandt os end hidtil."

Mormonerne synes igjen at skulle faa lidt Fremgang i Danmark, hvor der arbejder ikke mindre end 62 Missionærer. I Kjøbenhavn blev der sidste Aar døbt 100 Personer, i Aarhus 56 og i Kalborg 23.

To Damer her i Byen tror paa Sjælevandringen og har fundet ud, at deres Sjæles Sjæl er gaaet over i en Bogmandshæst paa Stortorvet. Man kan se to Damer hver Dag give Hæsten Brød og Sukker, mens de klapper Pappaa paa Halsen, skriver et Kristianblad.

Synodemienigheden i Ballard holdt sidste Lørdagsaften en Bazar til Indtægt for Kirken. De er nogle energiske Mennesker disse Ballardvinderne, — og, som en af dem ogsaa ytrede, at var det ikke for os Kvinder, vilde vi her i Byen hvortlen have Roses (Past) eller Kirke, skriver "B. Post."

Det norske Videlseskab har udgivet det nye Testamente paa Landsmaal. I den Anledning skriver en Indsender til "Dagbl.": Selvskabet skal have Vre og Tal, fordi det forstod, at her havde det en Opgave af stort Værd! Udgaven fremtræder i et smukt Udseende og til en meget billig Pris. Den er gjenemseet af Professor Bliz. Lad nu det nye Testamente finde Vel til de mange Hjem, hvor Folkesproget er Hjertesproget."

At være Præst i Australien kan være forbundet med visse Ubehageligheder. Forleden stod Past. Davidson i Kunymode, Victoria, paa Prækestolen og udlagde Dagens Lekt. Da raabte en af Tilhørerne pludselig: "Staa ganske stille, Hr. Davidson, der ligger en Slange lige ved Deres Aldu." Og ganske rigtig, der laa sammenrullet en svær Tigerlange, som det efter en hel Del Opstyr inden den forsamlede Menighed endelig lykkedes en at faa fæstet ihjel. ("Amerika.")

Fritænkeren Emilie Bøla har i det sidste begyndt at tvile paa sin egen Religion. Til en Ven udtalte han nylig: Jeg har helt til det sidste været en aggjort Fritænker; det vil sige, jeg har aldrig troet paa noget andet end den paatagelige Materie, om jeg saa maa sige. Nu begynder jeg at føle Svagheden af en saadan Religion, ligesom jeg tydelig ser og hender, at den heller ikke dner for Frankrig. Jeg tror nu, at intet andet kan redde os

allefammen end Tilbagevenden til Kristendommen og til det Evangelium, som er Kædet til fattige og rige, til Løge og lærde."

Kyst-Nyheder.

Et engelsk Konsortium har besluttet at sende 1000 Stykker Større fra Budget Sound til Klondike.

0-0-0

Gov. Geer i Oregon har neget at efterkomme en Beggjæring om at forlange Statens Voluntører tilbagefaldt fra Manila.

0-0-0

Præsident McKinley er blevet indbudt til Tacoma i Anledning et Blomsterkarneval, som til Sommeren skal afholdes dersteds.

0-0-0

Northern Pacific Kompaniet har begyndt et foræret Udvidning og Forbedringsarbejde paa sine Raier og Baretuse i Tacoma.

0-0-0

Sidste Søndagsmorgen ved 4-Tiden fandt et mærkeligt Sammenstød Sted paa Havnen i Tacoma, hvorved den store, fine Victoriamper, "City of Kingston", blev skaaret tvært af og sank som en Sien. Heldigvis gik ingen Mennesker med, skjønt de fleste af baade Passagerer og Mandstabs laa og sov, da Sammenstødet stede. "City of Kingston" fories af vor herede Landsmand, Kapt. Andersen. Baaden eledes af Northern Pacific Kompaniet, og det var dets egen Lods, som havde Kommandoen, da Ulykken stede. Det andet Skib, Kinadampere "Menogle" kom ogsaa slem tilskade, idet den fik et stort Hul i Bungen. Misforstaaelse af Signalerne angives som Aarsag til Katastrofen. "Kingston" var 246 Fod lang, 23½ Fod bred og var værdsat til \$140,000. Hele Skibets Overbygning blev igjen paa Overfladen, da Stroget gik ned. Det var fornemmelig den Omstændighed, som gjorde, at intet Menneskeliv gik tabt.

0-0-0

Lawrence: Havnen er allerede flere Tommer høi og voldsom fremdeles fort. Baararbeidet skriver jævnt fremad, og det gode Veir paaskynder Arbejdet end mere. Lidt Fortjænkelse har der været trindt omkring i det sidste, men alt saadant skrives paa La Grip's Konto.

Da der forleden stod at læse i et Blad, at der i en Bygd i Norge ikke havde været mere end seks Dødsfald paa to Maaneder, blev man næsten forbauset her i Lawrence over denne store Dødelighed. Her i Menigheden har der nemlig ikke været mere end to (2) Dødsfald, to smaa Børn, i de sid-

ste 10 @ 12 Aar. De gamle synes ikke at blive ældre, men de unge vokser og trives særdeles godt her i Dalen, trods det, at der ikke er nogen Doktor her og kun Lidet af Mediciner. Det gode Klimat og Landets gode Kost synes at være tilstrækkeligt for at opholde Liv og Sundhed hos baade store og smaa. [D. S.]

Lige ifra Himlen.

I en elendig Hytte ved Standen sad to Børn sammenkrøbne om en lummerlig Torvild. Udenfor rasede en frygtelig Storm. En gjerrig, gammel Quark, langt fattigere en de skjælvende Børn, enskjont han havde Penge nok hjemme, trod han ude Kjøle i et omkling sig, idet han kæmpede sig frem i Stormen hen til Hytten for at søge Beskyttelse mod Ilveiret. Men ind vandede han ikke at gaa af Frygt for, at man skulde forlange Betaling af ham for Husly. "Jeg er hungrig, Bette," hørte han en Barnestemme sige. "Jeg ogsaa jeg har ledt i Stabet, om der ikke skulde findes nogle kolde Poteter, men jeg fandt ingen." "For en gruelig Storm!" "Ja det gamle Trø er blæst ned. Det var endda godt, at det ikke faldt lige paa Husket, ellers havde det vist dræbt os. Det er Guds Vert". "Naar han kunde gjøre det, kunde han da ikke sende os noget Brød?" "Jo, det kunde han; lad os bede 'Fader Vor', og naar vi kommer til 'Giv os idag vort daglige Brød', vil vi faa det og se, om der ikke kommer noget."

De begyndte altsaa, og Guieren lyttede, rystende af Skulde. Da de stansede og i deres barmhjertige Trø ventede, at Gud vilde sende dem Brød, rørte der sig en menneskelig Følelse i Guierens Bryst; hans haarde Hjerte blev bevæget og blodgjort. Han havde netop været hos Bageren og kjøbt sig et Brød, som han tænkte skulde vare i flere Dage; Men Børnens Tausshed lod ham glemme det. Han aabnede Døren jagte, kastede Brødet ind, og lyttede derpaa til de vilde Glædeskrig, hvormed de halv forhængrede Børn lastede sig over Brødet.

"Det faldt lige ifra Himlen; ikke sandt?" sagde den yngste. "Vi vil bede ham hver Dag om Brød." "Havde du troet, han var saa god?" "Jeg har altid tænkt det; men jeg har ikke vidst det for nu, og nu vil jeg bestandig holde af Gud, som er saa god, at han har givet os Brød, fordi vi bad ham derom. Lad os bede ham altid give For Arbejde, saa vi ikke behøver at sulke."

Stormen lagde sig, og Guieren gik hjem; men der var sprunget en Blomst op i hans Hjerte; det var ikke længere tomt. Nogle liger senere døde han; men ikke før han rigtig nok havde faaet Testamenteret det, han havde, til Arbejdsmanden og hans to Børn i den usle Hytte ved Standen, og Børnene sølte altid en Bevægelse i deres Hjertes, naar de bad: Giv os idag vort daglige Brød."

Vor Barneskole.

Barneskolen vil i dette Aar drives hovedsagelig efter den ifjor fulgte Plan. Undervisning gives i Religion, Norsk og Salmesang, samt i de Fag, som almindelig læres i Common-Skolen, saasom engelsk Læsning og Grammatik, Geografi, Fysiologi, Regning, med mere. I Religion undervises der baade paa Engelsk og Norsk og Forældre bedes derfor om at lade os vide, i hvilket Sprog de ønsker deres Børn skal modtage Undervisning.

Det Lokale, som ifjor benyttedes, blev forliden og i andre Henseender mindre bekvemt. Vi har derfor iaar fundet det nødvendigt at sætte istand et større Værelse paa første Etage i Bygningens nordre Fløj til Brug for Barneskolen.

Da det i flere Henseender er forbundet med Vanskeligheder at have Børn og voksne i samme Bygning, har vi iaar ordnet det paa den Maade, at kun voksne faar bo i Bygningen. For Børn, som sendes til Skolen langveis fra, vil der blive sørget for Plads i paatidelige og kristeligssindede Familier i Nærheden af Skolen, hos hvem de vil faa Kost, Logi og Tilsyn for en rimelig Godtgørelse.

For Undervisning i Barneskolen betales 40 Cents pr. Uge, \$1 for Høst Terminen, 12 Uger; \$4 for Vinter Terminen, 12 Uger; \$3.50 for Vaar Terminen, 10 Uger; \$10 for hele Skoleaaret, som bestaar af 34 Uger.

For Kost, Logi og Tilsyn for Børn under 12 Aar betales \$1.25 pr. Uge, over 12 Aar \$1.35 pr. Uge. Lægetilsyn 50 Cents pr. Termin.

Betalingen for Undervisning, Kost, Logi og Lægetilsyn erlægges forskudt.

Vaarterminen begynder den 28. Mars, 1899.

Begjæring om Oplysninger og Optagelse sendes til Bestyreren,

N. J. HONG,
Parkland, Wn.

Netop ankomemt!

Et godt Udvalg af norske Skolebøger, Biblor, Testamenter, Salme- og Sangbøger, Manuskriptpapir, Daabs, og Giftermaalsattester m. m. m.

VISSEL & EKBERG.

1105 R. R. Str. Tacoma Wn.

The Pacific Lutheran University, ...Parkland, Washington...

FOUR COURSES OF STUDY.

Preparatory. Normal. College Preparatory. Commercial.

Also Excellent Advantages for Learning Music and Painting.

Beautiful Location, Genial Climate, Modern Conveniences, Steam Heating, Electric Light. Students may Select their own Branches.

Thorough Work in all Departments.

The following branches will be taught during the spring term:

Arithmetic
Penmanship
Book-keeping
Norwegian Grammar
Norwegian Reading
Singing
Bible Study

Commercial Law
Shakespeare
U. S. History
Grammar
Geography
German
Algebra
English Composition
Reading
History of Education and Methods
Business and Office Practice

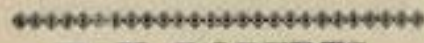
Spring Term Opens March 28, and closes June 2, 1899.

For further particulars, address the principal,

N. J. HONG,

Parkland Washington.

Tacoma Adv.

H. V. ROBERTS,
Tandlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

Lindahl Photo-grapher

919 C Street.

Tel. Black 1397. Tacoma, Wn.

Magazine Binding Commercial Books

NEIL & ANDERSON

Bogbindere.

Tacoma, - Washington.

ALLEN & LAMBORN
PRINTING CO.

Over Post Office, Tacoma.

Have special facilities
for the execution of Print-
ing in foreign languages

J. M. Arntson,
Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saetom Skjæder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, - WASH

Komplet Udstyr

- af -

Sko OG Støvler

faaes hos vor erfarne Sko-
handler og Skomager

S. OLSEN,
1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at
Olson baade har, hvad du
trænger, og kan sælge vel saa
billigt, som nogen anden
Handlende.

Scandinavian Seamens
Mission.

2122 First Avenue,

Seattle, - Wash.

Student- Supplies

OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co

926 Pac. Ave. - Tacoma, Wash

Lutherst Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Hjemmet Hus ved det nye Danbingshus for Emigran-
ter Barge Office

Skifteligt Herberg for Ind-
vandrere og andre Rejsende

Passer E. Petersen, Emigrantmission-
ær, træffes i Pilgrim-Hus og
haar Emigranterne bi med
Raad og Raad.

Best. Indgangen fra Bilen, fjærr 2100 Wa-
sh i line Street Car fra til Bilen.

Pacific Distrikts Præster.

Berg, N. I. Kalispell, Mont.

Blakkau, I. J 201 Everett, Wn.

Christensen, M. A. Genesee, Ida.

Foss, L. C. Stanwood, Wash.

Grönsberg, O. 1663 Howard St.

[San Francisco, Cal.

Hagoes, O. Lawrence, Whatcom

[Co. Wash.

Harstad, B. Parkland, Wash.

Holden, O. M. Astoria, Oregon.

Ingebrigtsen, C. B. Rockford,

[Wash.

Jensen, A. H. Ferndale, Cal.

Johansen, J. 521 Nelson Ave.

[Fresno, Cal

Larsen, T. Parkland Wash

Lane, Geo. O.

Box 236, Fairhaven, Wn.

Nissen, L. Wilbur, Wash.

Orvoll, S. M.

425 Ea. 10. St. Portland, Or.

Pedersen, N. Silverton, Oregon.

Rödsater, Theo. A. Anaconda,

[Mont.

Sperati, C. A. 2550 So. I. Str

[Tacoma, Wash.

Stensrud, E. M. 235 13th Str.

San-Francisco Cal.

Moses, J., 2122-1st. Ave.

Seattle, Wn.

Abonner paa Pacific Herald
en 50c om Maat.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

A. E. Johnson, Pres. H. E. Knatvold, Treas.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.
TACOMA WASH

CAPITAL, \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 4 Procent
paa Indskud. Vekaler paa skandinaviske og fremmede Lande
kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General
Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma - Washington.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a full line of Wall Paper and
Room Mouldings, Sash
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - Tacoma Wash

THE METROPOLITAN BANK

I Vanderbilt Building. Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Åben daglig fra kl. 10. til 3.

Lørdag fra kl. 10. til 12.

F. V. Casper.

E. W. Gunn.

O. S. Scavia.

F. O. Vanderbilt.

President.

V. President.

Cashier.

Asst. Cashier.

4 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Anvis-
ninger paa alle Sted r-i Europa. De skandinaviske og dei tyske Sprog tales.

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD!

—Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific
Lutheran University.—

“HEROLD”

indeholder Betragtninger, kirkelige Nyheder, Missions Ny-
heder, Kyst Nyheder, samt en hel Del Fortællinger og Skildringer
passende til Læsning i Kvindeforeninger, Skolen og-Hjemmet
Lærere bør især merke sig Herolds Katekismusfortællinger.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY

Parkland-Nyheder.

Candao den 30je Mai KL2 Eftermid. møder Kvindesamfundet hos Mrs. T. G. Thompson.

Forskommende Syndag Aften Kl. 7 afholdes Menighedsnæde i Kirkefælledet hvor der vil være et stort og interessant møde med mange repræsentanter til Synodens møde.

Dr. og Mrs. John C. Vanle havde i forrige Uge Besøg af Mrs. Frank Oliver fra Douglas City, Alaska.

Mrs. V. Schiøtz har haft flere Andragender om at optage Værn i sit private Børnehjem end Gudstjenestens Hæder. Den sidste, som bragte et Børn til hendes Hjem, var en Amerikaner fra Seattle.

Bryllupsreise og Vestsomstfest.

Fra Kap. S. W. Sundeisen, Hoboken, N. J., modtog vi forleden et meget interessant Brev. Et sex deraf, at han netop har faaet erfare Sandheden af det Ord, at "Sourly og Gladde de vander tilhøbe," thi nogle Dage efter at han lykkelig og glad var vendt tilbage fra Norge, hvor han havde været ferat brude sig en Brud, blev han jagt af Lungesygdom, og kjent han, da Bruden blev skrevet, var oven Senge, til han dog ikke lod sig at vandre endda.

Da vi ved, det vil glæde hans mange Venner herude paa Kysten at høre lidt nærmere om hans Bryllupsreise, tillader vi os at meddele, at han rejste til Norge den 11te Januar, ankom til Tromsø en af de sidste Dage af Maanedens, holdt Bryllup den 10de Februar og 13de Mars var han paa Tilbagevejen til Amerika. Den 28de Mars, som er Pasts G. S. Fødselsdag, ankom de til Østlandet, hvor en storartet Modtagelse blev dem. De mødtes paa Strægen ved Bogen og over Prestekjelleren havde man best det næste Flag. Det var dog først da Aften kom, at det rigtig brød løst. Da indfandt omkring 100 voksne af Menigheden og dens Venner samt næsten alle Naboer og præsterne sig. Meningen tilbragtes paa en meget hyggelig Maade med Tale, Sang og Beretning. Pasts G. S. overfor holdt Festalen. Redenfor gjengit vi et af den danske Pæst og Kirkehistoriker, Pasts R. Andersen, for Anledningen forfattet Digt. De angik sig og for flere vandre og verdifulde Præsentar. Festen sluttedes af have været overmaade vellykket og vil vist længe med Glæde mindes af Deltagere.

Herold sender Pasts G. Sundeisen og hans Brud sin hjerteligste Lykønsning. Gud forunde dem et langt, lykkeligt, og vellykket Samliv!

Teridigt ud paa Havets Bølge
Sogut drog fra Norges Kyst,
Luffen god var med i Følge
Styrmand snart med Liv og Lyf.

Luffen stor: for Herrens virke,
Præst var Barnchaab i Lon,
Hvor i Havn en Somandslerte
Var han med til Ven og Sang.

Stunden kom, han kaldet horte,
Som Student paa Bani han fød;
Herren god, ham naadig forte,
Præst han blev, som Børnet bad.

Kyllig drog han over Bølge,
Hjemme ventet' efflet Brud,
Daand han gav til trofast Følge,
Kustru glad, saa drog han ud.

Vær Velkommen! glad vi sig
Til vor Præst med Vennevold;
Gid ved Guds Kristi Rige
Fremmes maa med Haand og Vold.

Præstefolk! Velkommen værel
Luffe! Held! Vi møder frem,
Duster Præst med Kustru herte
Herrens Fred: i Kirke, Hjem.

Kirke, Hjem er Klædt i Smitte,
Plyntet op har Vennehaand;
Væder: over Hjemmets Dage
Gulle Herrens Hellig Haand.

Præst, Din Fødselsdag vi minde,
Dag vi siger, ei det glem,
Festen gjælder mest den Krolde,
Som Du bragte med Dig hjem.

Herre, i Din Raades Stygge
Lad dem virke, lad dem bo,
Herre gid dem dertil Lykke!
Det er Venner for de To.

Arbedsmøde

Vor Frelzers evan. lutherske Kirke
Hjørnet af 17de og South 'J'
Str., Tacoma, Wn., fra 1ste
til 4de Mai. 1899.

Mandag Aften — Fest. —

1. Andagt ved Pastor G. O. Lane, Jakthaven.
  2. Velsignelsen af at have en kristen Menighed; Pastor O. Jagoes, Lumberton, Wn.
  3. Salme — Kirken den er et gammelt Hus.
  4. Det grundlæggende Menighedsarbejde; Pastor J. Blattan, Overett.
  5. Angel's Serenade . . . G. Braga Soprano, Agnes Jørgensen; Violin Obligato, Leonard Gross.
  6. Det videre opbyggende Arbejde; Pastor J. Moses, Seattle.
  7. Heaven . . . G. Smart, Mrs. G. A. Sperati, Miss Louise Johnson, Mrs. A. Garman.
- En Menigheds Prøvelse; Pastor L. G. Joss, Stanwood.

9. Den Eneste . . . . . J. Kint. Kirkeforet.

10. Vor Frelzers Menigheds Historie; Pastor Carlo A. Sperati.

11. Bøn og Velsignelse ved Pastor L. Varson, Parkland.

12. Salme — Jlund Vægter haver Røsten.

Tirsdag Aften — Samtalemede.

Andagt ved Pastor L. G. Joss. Samtaleemne: Den kristelige Børneopdragelse; Pastor J. Blattan, Referent.

Onsdag Aften — Samtalemede.

Andagt ved Pastor O. Jagoes. Samtaleemne: En kristens Pligt at støtte sig til en rettroende Stedsmenighed. Pastor L. G. Joss, Referent.

Torsdag Aften — Gæsttjeneste

med Allergang. Prædiken ved Pastor G. O. Lane. Striftetale ved Pastor G. A. Sperati.

Moderne begynder hver Aften KL7½ alle er venligt indbudne.

Tirsdag og Onsdag afholdes Prestekonferens.

Søndag Form. (30te ds.) holdes Konfirmation. Der blir da ingen Aften-gæsttjeneste.

Vor Frelzers norsk luth. Kirke

Hj af So. J og 17th St. TACOMA, WASH. CARLO A. SPERATI, Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

- Søndag 9:30 A. M. . . . . Søndags-skole.
- " 11 A. M. . . . . Høimessgudstjeneste.
- " 7:45 P. M. . . . . Aftensang.
- Onsdag 8 P. M. . . . . Kor Øvelse.
- Lørdag 9 A. M. . . . . Lørdagskole.
- Hver 1ste og 3die Torsdag Aften i Maanedens, Ungdomsforening.
- Hver 2den og 4de Torsdag Eft. m. i Maanedens, Kvindeforening.

Bedes erindret.

Man har tilraadet mig at nedsette Prisen paa min bedundede Bog, Døden og Livet, til \$1. Jeg kan gjøre dette nu, da det viser sig, at Bogens udgave vil blive 400 Sider. Altsaa bare \$1. Man tegner sig paa Postkort til B. Skold, Tracy, Minn

Parkland Avertissementer.

JOHN O. BROTTM,
Dealer in General Merchandise, Groceries, Dry Goods, Clothing, Boots and Shoes School Supplies and Notions.
PARKLAND, WASH.

J. C. PETERSEN,
PARKLAND, WASH.
Practical Horse-Shoer and Wagon - Maker.
All kinds of Repairing done at Reasonable Prices.
Give me a call.

Telephone . . . . . Parkland
KRAABEL & ERICKSON
Dealers in Groceries Hardware Patent Medicine etc. School Books, Stationary Students-supplies a speciality.
PARKLAND, . . . WASH.

S. SINLAND
Kontraktør & Bygmester
Udfører al Slags Snedkerarbejde.
Husbygning en Specialitet.
PARKLAND, . . . WASH

Whatcom, Fairhaven and Seattle Route.
STR. BAY CITY
den eneste Propeller paa denne Route.
Afgaar fra Commercial Dock Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag og Lørdag, Kl. 2 Eftm. for Seattle, Anacortes, Fairhaven og Whatcom.
Afgaar fra Whatcom hver Søndag, Onsdag og Fredag Kl. 8 Eftermiddag.
Fare, til Seattle, 0.50, Whatcom, \$1.25,
W. H. ELLIS & SON, EIERE,
W. J. ELLIS, TRAF. MGR